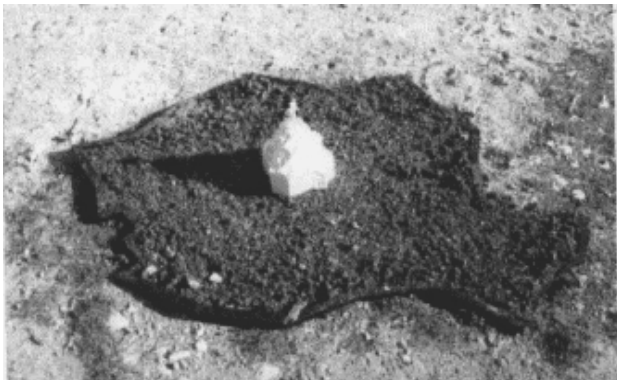
Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

noiembrie - decembrie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu

Aș grăi și mai puțin, ca să nu-l plictisesc pe omul cel grăbit pentru sine, o, și aș grăi și mai mult decât grăiesc, ca să-l îmbrac în înțelepciunea iubirii de Dumnezeu pe om, căci i-am spus: *«Să-L iubești pe Dumnezeu din toată ființa, și din duhul și trupul tău, și apoi pe aproapele tău, și numai apoi pe tine însuți, omule».* O, de aceea aș grăi mult și tot mai mult, căci Eu sunt iubire, și despre iubire dau să-i grăiesc omului. Eu sunt iubirea cea de la început și iau din ea la sfârșit și o semăn pe pământ bob cu bob, cuvânt cu cuvânt, și dacă vine secerișul, să am și Eu ce secera, nu numai satana, care Mi-a înăbușit semânța cu neghina lui.

pagina 15

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfintei Mare Mucenițe Ecaterina și a Sfântului Mucenic Mercurie

În zi de duminică Mă las cuvânt peste pământ și intru în cartea cuvântului Meu cel de șaptezeci de ani pe vatra neamului român, căci trebuie duhul mângâierii să-l așez peste rane, peste cei răniți, și care-și caută nădejde că vine mângâierea, că se va depărta durerea și că va veni din nou mila Mea, biruința Mea cea pentru ei, pentru cei care așteaptă această minune în vreme de grea încercare acum.

Sunt Cuvântul Tatălui, sunt Domnul Iisus Hristos și-Mi așez peste acest neam grăirea Mea cea de azi. Sunt Mielul lui Dumnezeu, sunt Cel adevărat, nu cel cu limbă de miel împrumutată, și cu care înșeală pe mulți.

Pace ție, pământ și neam român! N-am lăsat să fii îngenuncheat de vrăjmașul cel viclean și ți-am dat iar și iar mâna ca să nu cazi, și ți-am trimis cuvânt din cer ca să Mă audă de deasupra ta dușmanul tău cel mincinos, căci duhul minciunii este lucrarea acestui viclean ne-

cunoscut de tine, țara Mea cea de azi. O, primește-Mă și cheamă-Mă să stau lângă tine și cu tine și ferește-te de cel necunoscut, și învață din pățanii și lasă înțelepciunea cea de sus să-ți cuprindă duhul și lucrarea. Ai fost la un pas de îngenunchere, ai fost trădată și fără de ocrotire, dar Eu sunt Domnul Dumnezeul tău și am lucrat din cer în al unsprezecelea ceas și am cuvântat peste cei de pe scaune să se unească strâns și să te ocrotească de cădere după puterea pe care o au, iar Eu de sus voi lucra mai mult cu toate puterile cerești și cu marii tăi strămoși te voi sprijini și vom birui, iar cuvântul Meu rostit lucrează apoi.

O, țara Mea de azi, e de stat la veghe, căci vrăjmașul cel cu glas de miel încă pândește, încă lovește în tine cu glas de salvator. O, nu! Așa vorbire împrumutată este vrăjmașă ție și merge în față cu numele Meu, dar Eu, Iisus Hristos, nu am nimic în lumea aceasta, și nici ea în Mine, și zadarnic se folosesc de numele Meu cei ce dau să-și facă loc înalt peste tine și le spun lor acum așa, le spun ca pe pământ: Iisus Hristos este Dumnezeu, și nu candidează pentru scaune cum faceți voi cu voi, înșelând atâtea suflete că sunteți cu Hristos. O, nu mai faceți, nu mai faceți acest păcat! Dacă tot spuneți că sunteți creștini, vezi Doamne, și că aveți Dumnezeu în cer, o, nu-L târâți pe jos pentru interesele voastre, nu-L batjocoriți, amestecându-L cu duhul vostru viclean, și cu care trageți pe mulți spre voi și pentru voi! O, cât voi mai răbda ocara cea de la voi? O, dacă te duci să capeți trecere și loc înalt peste oameni, du-te tu, căci ție îți trebuie mărirea pe care o cauți, nu Mie, iar tu ești înșelător când te folosești de Dumnezeu pentru mărirea ta, și ești atâta de fricos din pricina duhului viclean, cu care tot dai să-i amețești pe cei plăpânzi, cum că tu le vei fi salvator.

Ți-am spus mereu și iarăși îți spun, duh viclean: Du-te și ia-ți lucrarea minciunii tale de pe meleagul neamului român! Înfricoșează-te, tu, și toți servii tăi și toți cei care rătăcesc ca și tine rătăcind pe mulți! Ai făcut durere și nedumerire în neamul Meu român, dar tot ce faci se întoarce spre tine, că iată, vin Eu și trezesc la veghe acest neam. Așadar, ascultă de cuvântul lui Dumnezeu, tu şi apropiaţii tăi, şi fiţi cuminţi şi daţi-vă în lături, căci Eu sunt venit de la Tatăl ca să ridic spre slavă cerească acest pământ şi neam. Du-te, şi nu te uita înapoi, căci vei fi judecat de faptele tale, de batjocura adusă numelui Meu cel sfânt, Iisus Hristos, şi pe care îl las peste cele grăite şi scrise pentru tine acum. Amin.

Și acum, pace ție, neam român! În zi de duminică așez cuvântul Meu înaintea ta, iar el lucrează, căci are putere mare, precum este scris. O, nu cumva să mai ațipești. Nu se poate fără de stat la veghe, că iată cât de ușor deschizi celui viclean, care-și face loc cu limbă de miel! O, ai grijă, și nu uita ce i-am spus Eu poporului Israel acum două mii de ani, și care nu M-a primit când am venit din cer să-l păstoresc și să-l izbăvesc și să-l slăvesc, căci până să Mă pună pe cruce le-am spus: *«Dacă vine un altul în numele Meu, pe acela îl primiți, dar pe Mine nu»*. O, ai făcut și tu acest păcat acum, dar Eu am venit numaidecât și am vegheat pentru tine și am împiedicat pașii celui necunoscut de tine, și căruia tu i-ai deschis atâta de ușor, și-ți spun acum că-ți trebuie păstor, că iată ce faci când ești de capul tău și când vine furul pe întuneric și sare pe deasupra și nu-și arată fața cea ascunsă sub blană de miel, căci așa este lucrarea cea păgână a lui antichrist, care omoară totul în cale prin lucrarea sa vrăjmașă Mie. Acum vei da încet, încet de adevărul Meu cel despre lupul care a trecut pe la tine și te-a dus cu vorba, iar tu l-ai crezut trimisul lui Dumnezeu și ai greșit deschizându-i, și este suferință multă acum peste acest neam și crește ura între frate și frate, între părinți și copii, și este teamă și învrăjbire între frați și aceasta este lucrarea duhului rău.

Vin Eu să mângâi, vin Eu Păstor din cer, vin la tine, popor român, și te cuprind în Duhul Meu și stau de vorbă cu tine însoțit de toate puterile cerești pe vatra ta și-ți cuvintez de deasupra, din nori, și sunt înconjurat de heruvimi și serafimi, care-Mi țin deasupra tronul din care-Mi las peste tine cuvântul.

Iată lucrarea îngâmfării, și pe cei care cad în capcana acestui duh din iad ieșit! Omul viclean se învelește cu multe cuvinte și fețe, dar este fricos și se ascunde sub minciună tot timpul

ca să poată prinde în dinți pe cât mai mulți, dar iată, este prins, căci așa este soarta celui viclean, e ca și vorba cea din români care spune: *„El se jură că nu fură și l-am prins cu rața-n gură”.*

Și acum grăiesc iar și iar poporului cuvântului Meu și celor ce-l cunosc și îl cred și îl iau de la Dumnezeu și le spun lor:

Fiilor, fiilor, aveți grijă de voi, că iată, dintre voi, dintre cei mai aproape și dintre cei mai de departe cu împlinirea cuvântului Meu, dintre cei credincioși acestui cuvânt și dintre cei îndoielnici încă, iată, ați fost destui care ați căzut în acest laț al înșelătorului și v-ați încântat de vorbirea lui împrumutată și v-ați aplecat și i-ați deschis să intre și de aceea am spus: Vai de cei ce sunt de capul lor, vai de cei ce n-au pe Domnul de Dumnezeu al lor!

Cu durere spun acum că a ajuns cu multul această durere de la voi între cei din cer, că v-ați purtat cu necredință, fiilor, și iată, zadarnic dați să spuneți că stați de partea cuvântului Meu, devreme ce atâta de greșit și de urât ați căzut sub sabia limbii duhului înșelător al omului ascuns și necunoscut. O, de unde a venit, v-ați întrebat? Iată cât de ușor ați crezut în cel ce vine ca un fur sub numele Meu!

O, atât de greu dați să credeți ca să vă întrebați cu Mine apoi, dar nu, ați făcut de capul vostru cei care ați greșit acum cu cuvântul Meu în față, dar vin Eu și stau de veghe din partea Tatălui Savaot, că a apucat satana să vă scrie acest păcat, pe care singuri l-ați scris cu mâna voastră, fiilor. O, ce faceți acum? Cum vă veți pocăi, cum vă veți curăți de acest păcat?

Fiilor, fiilor, căutați-vă căință și păreri de rău pentru depărtarea voastră de Mine, căci stau pentru voi cuvânt între cer și pământ ca să vă scot de la satana, de la duhul înșelării și al minciunii și al fărădelegii de pe pământ, căci v-a scris vrăjmașul, iar voi sunteți reci cu Dumnezeu și vă luați după mintea voastră și a cui vă iese înainte ca să vă atragă, o, și nu vegheați lângă Mine pentru voi.

O, fiilor, ce să fac acum? Să vă las sub acest păcat? V-a încântat duhul viclean, care era la un pas să culce jos neamul român. O, tot așa veți lucra pe mai departe? Oare, nu aveți pe Domnul prin acest cuvânt, cu care să vă întrebați în vremi de primejdie? Duhul Sfânt este acest cuvânt, cu care Tatăl Mă trimite și cu care dau de șaptezeci de ani să-Mi cresc o mănuță de fii și să am un popor al Meu.

Iată, cei care cunosc și împlinesc sau nu cuvântul Meu și credința cea pentru el, s-au rupt în două cete acum, când duhul viclean a sărit pe deasupra și s-a arătat ca trimis al lui Dumnezeu, amețind atâtea suflete și învrăjbind peste tot, o, și e tulbure acum duhul neamului român.

Stau de veghe cu puterile cerești și îngerești deasupra. Credința și necredința sunt în luptă pe ascuns. Îndemn la căință și la umilință mare pe cei care știu cuvântul Meu de Păstor, dar s-au clătinat sub acest vânt primejdios, și care a lăsat în urmă multă stricăciune.

Îndemn pe cei care rămân ai acestui cuvânt și le spun să-și întărească ei credința și statul

lângă Mine aproape, căci necredința față de acest cuvânt este păcatul care dezrădăcinează pe cei care cad în acest păcat. Așadar, primiți îndemnul Meu acum și cercetați-vă pașii și cugetul, pentru că voiesc pe cât se mai poate să șterg de la satana pe cele cu care de bunăvoie v-ați scris și v-ați lăsat înșelați, iar dacă Eu, Domnul, nu veneam ca să zădărnicesc pașii celui atât de prefăcut, clătinând pe mulți, o, avea să fie multă stricăciune, multă jale, multe lacrimi zadarnice apoi, că iată ce ușor se lasă omul încântat de duh străin.

Am cu Mine ceata mucenicilor și a mucenițelor din cer, căci sunt sărbătoriți mucenicul Mercurie și mucenița Ecaterina. Și unul și altul au biruit pe antichrist cel din vremea lor și s-au ridicat biruitori și mărturisitori ai lui Hristos. Așa să fie poporul cuvântului Meu cel de azi, așa să lucreze și el, căci Duhul Sfânt este în acest cuvânt, numai să fie credință în inimi, și apoi biruință.

Ia aminte, poporul Meu de azi, și stai de-a dreapta Mea, fiule, ca să-i punem jos pe vrăjmașii Mei și ai neamului român! Cei ce vă alegeți de partea Mea acum, nu vă mai clătinați de pe un picior pe altul, căci vremea e târzie și bate de peste tot vântul și lucrarea lui antichrist, omul fărădelegii, și care, iată, îmbracă haină și nume de creștin, dar el vine înaintea Mea ca să doboare de partea lui tot ce mai poate. Așadar, vin Eu și stau la cârmă pentru cei ce se aleg Mie, vin Eu și păstoresc ca să-i scot pe mulți din cursa întinsă ca să ucidă ea pe mulți.

Ia aminte tu, popor român, dă de la tine neveghea, căci dușmanul încă se încearcă împotriva ta! Pace ție, și așează-te în duhul păcii acum și rămâi la veghe cu Mine ca să biruim mereu, că mereu se ivesc încercări!

Vindecare trimit pentru cei din neamul român care se ridică cu duh de căință și de veghe pentru neam și țară și pentru ei înșiși. Sfinții azi sărbătoriți intră în luptă lângă Mine pentru ocrotirea neamului și pământului român.

Voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, v-ați făcut timp și ați stat de veghe cu Mine și ați văzut că Eu, Domnul, lucrez, nu ei, nu cei ascunși ca să doboare acest neam. Ei fac doar ce am Eu de lucrat în planul luptei Mele cu balaurul cel cu șapte capete, căci Eu sunt Mielul Tatălui, potrivnicul lui antichrist, care dă să vină cu un ceas înainte în numele Meu, dar aici se arde. Aici în neamul român el dă de ungerea Mea, de muntele Meu cel binecuvântat și se sfărâmă în el, precum este scris, iar țara Mea românâ rămâne frumoasa Mea, fata Mea frumoasă de la sfârșit de timp, și toți sfinții îi pregătesc și îi lucrează veșmântul ei cel frumos pentru slava Mea din mijlocul ei, și curând, curând vom așeza cu slavă această sărbătoare cerească pe vatra acestui neam, o, fiilor. Amin, amin, amin.

25 noiembrie/8 decembrie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei, cel întâi chemat

Eu sunt Cel ce sunt. Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul, așternut picioarelor Mele. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh Mă trimite Tatăl Savaot cuvânt pe pământ, însoțit de oștiri cerești, iar din gura Mea iese sabie ascuțită pentru vrăjmași, iar pe cei ce plâng strigând la cer îi păstoresc cu cuvântul, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*.

Se bat lumina cu întunericul, adevărul cu minciuna, credința cu necredința și de aceea vin pe pământ cuvânt, și atât cât sunt în lume lumină a lumii sunt, și lucrez peste tot, iar cei necredincioși nu văd, dar cei ce cred venirii Mele văd împlinirile cuvântului Meu, care face lumină, odată grăit ca să fie scris pe pământ, și împărțit apoi.

Încă o dată Îmi las auzit glasul peste pământ în vremea aceasta, ca pe vremea lui Moise în Sinai ca să-i călăuzesc din cer pe cei din robie, iar Moise grăia cu Mine și-Mi ducea cuvântul spre popor și eram Păstorul acelui popor.

Sunt deasupra cu oștiri cerești și suntem purtați pe nori de heruvimi și de serafimi. Am însoțitori pe cei doisprezece ucenici ai Mei, că e sărbătoare în ziua aceasta pentru întâiul Meu chemat la apostolie în vremea aceea, apostolul Andrei, și a așezat el acum două mii de ani cămășuța de botez întru Hristos peste neamul român, neam care acum, la sfârșit de timp, este chematul Meu ca să-Mi facă pe vatra lui primi-

rea ca să vin cu acest cuvânt pe pământ, și sunt șaptezeci de ani de când Îmi scriu pe acest meleag cartea venirii Mele din vremea aceasta, cuvântul Meu peste pământ ca să păstoresc cu el neamurile și împărații lor și să împlinesc cele scrise pentru acest timp.

O, neam român, pace ție! Lucrez de deasupra ta, lucrez mai mult decât în toate vremile de până acum, căci se apropie cu grabă învierea morților, ridicarea sfinților, care Mă întreabă mereu: *„Doamne, până când?”*, iar neamul creștinesc făgăduiește de două mii de ani credința aceasta și spune tot timpul: *„Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie”*, iar aceste împliniri se apropie cu grabă, odată cu puterea cuvântului Meu, căci am spus acum două mii de ani: *«Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ»*, și iată, vin cu putere de cuvânt, căci așa este scris.

O, neam român, o, țara Mea de azi, bate spre tine furtună duhul cel viclean al vrăjmașului antichrist, și nu știe ce-l așteaptă, dar Eu am rostit mereu cuvânt peste el și am spus că se sfărâmă în muntele Meu cel sfânt, el, și toată armata lui ascunsă, căci Eu sunt Mielul Tatălui, și este scris să vin să Mă lupt cu această fiară învelită în blană de miel și s-o prăbușesc cu suflarea gurii Mele, cu cuvântul care iese din gura Mea ca sabia cea ascuțită pentru acest vrăjmaș, care se teme de numele Meu și dă să vină el mai întâi sub acest nume, dar Eu, Domnul, merg în urma lui și îi zădărnicesc planurile ascunse și de aceea a fost să vin cuvânt pe pământ, și odată cu lucrarea lui antichrist vin, și vin să-l biruiesc, căci este mincinos și este hulitor când dă să lucreze în numele Meu.

Grăiesc acum cu voi, cu cei ce stați încă mari la cârma neamului român, neamul Meu cel ales la sfârșit de timp. Mă uit de deasupra, zi și noapte Mă uit la voi cu jale, căci încă vă vreți cei mari, voi, cei de până acum. O, nu vreți, oare, să deschideți ochii? Uitați-vă și voi la voi, și unul la altul. Nu se vede că vă iubiți țara și neamul, de pe scaunele de ocrotire peste acest neam, nu se vede aceasta pe fețele voastre, în purtarea și lucrarea voastră. Se vede doar că vă țineți de scaune ca să nu le pierdeți.

Ați dezamăgit atât de mult acest popor, care era gata, gata să se lase înșelat de vrăjmașul apărut cu glas de salvator. O, nu voiți încă să căutați între voi pe cei ce sunt în stare să aducă o nădejde nouă și să cârmuiască cu înțelepciune corabia Mea, țara cuvântului Meu de azi. Îi țineți în spate pe cei care pot mai bine, căci stați în față cum că sunteți voi fruntașii. O, nu așa! Primiți sfatul Meu de Păstor, fiilor, că vin să vă păstoresc, căci văd că voi nu socotiți primejdia care s-a ivit gata să culce la pământ poporul român.

Fiilor, fiilor, aveți grijă să nu greșiți iar și iar. Dacă voi nu vegheați, voi lucra Eu și îngerii Mei și vom veghea pentru soarta acestui neam, amenințat sub săgeata vrăjmașă acum. Iată ce este acum în țară din pricina neîncrederii care a căzut peste acest popor, condus atâta vreme doar de cei care îi țin în spate pe cei mai bravi pentru scaunele de veghe.

O, fiilor, o, fiilor, nu după ochi, nu după dorințe, ci după priceperea sa trebuie așezat cârmuitorul peste popor. V-am povățuit acum câteva zile să vă strângeți pentru veghe și să vă lăsați sub duhul înțelepciunii, prin umilință și credință că Dumnezeu este Dumnezeul vostru, numai să nu vă gândiți la voi mai mult decât la binele care ar fi să se așeze după adevăr peste acest neam.

Pe cine să alegeți voi, vă tot întrebați? O, acela trebuie să știe să vorbească în limbile de pe pământ, ca nu cumva să fie cel care tălmăcește spre pagubă și bâjbâind, căci la cârma unui popor, și mai ales a neamului român în vremea aceasta grea, nu trebuie om pe jumătate pregătit față în față cu orânduielile de azi peste pământ, și trebuie să cunoască el bine pe cele dinăuntrul poporului și pe cele din afară, și apoi trebuie lângă el sfatul celor mai înțelepți între fiii neamului, și de aceea trebuie să vă descopere Domnul vouă măsura cea bună pentru cel care între voi va fi știut de popoare înțelept, drept, plin de credincioșie pentru neam și țară, veghind el cu iubire în toată vremea ziua și noaptea, și prin acestea să poată Dumnezeu să stea și să poată să biruiască pentru acest popor cu ocrotirea Sa.

Iată de ce privesc peste voi cu toate oștirile cerești! Stăm de veghe de deasupra ca să bi-

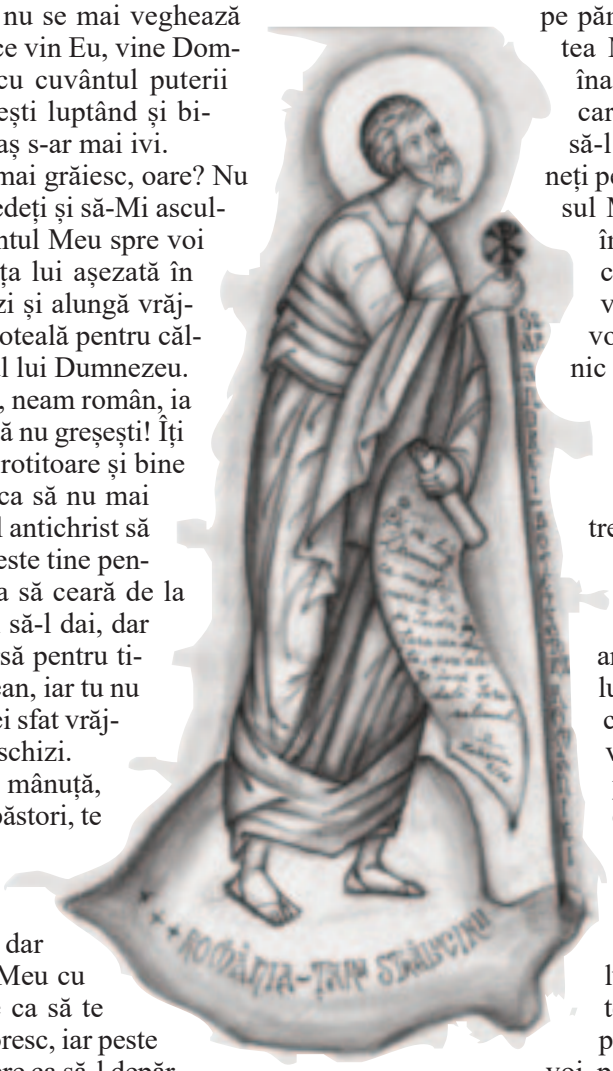
ruim pe orice vrăjmaș care s-ar încerca să tulbure de la mijloc sau din părți.

O, aplecați-vă, fiilor! Priviți cu Mine și căutați-l pe cel mai înțelept și mai dăruit între voi pentru popor, că vremea cea rea cere numai-decât aceasta, dar mai ales umiliți-vă în fața poporului descumpănit atât de mult, ca nu cumva să greșească iarăși așteptând o izbăvire să vină, iar când să vină ea, să nu fie în locul ei lat și robie, căci pe nicăieri nu se mai veghează peste țară, și iată de ce vin Eu, vine Domnul cu puterea Sa, cu cuvântul puterii Sale și cu oștiri cerești luptând și biruind pe orice vrăjmaș s-ar mai ivi.

O, cum să vă mai grăiesc, oare? Nu vă mai îndemn să credeți și să-Mi ascultați sfatul, căci cuvântul Meu spre voi lucrează el prin ființa lui așezată în cartea Mea cea de azi și alungă vrăjmașul, cerându-i socoteală pentru călcarea lui pe pământul lui Dumnezeu.

O, țara Mea, o, neam român, ia de la Dumnezeu, ca să nu greșești! Îți trebuie acum lege ocrotitoare și bine întărită pentru tine, ca să nu mai poată intra vrăjmașul antichrist să ceară loc de veghe peste tine pentru el, că mulți ar da să ceară de la tine acest loc înalt și să-l dai, dar cel necunoscut e cursă pentru tine, e vrăjmaș, e viclean, iar tu nu veghezi cu trezie și iei sfat vrăjmaș, și nu știi cui deschizi.

Te voi ține de mânuță, popor român, te voi păstori, te voi veghea ca să nu cazi iarăși în greșeală, ca să nu te dai pe mână vrăjmașă, dar caută spre cuvântul Meu cu care suflu peste tine ca să te înviorez și să te păstoresc, iar peste vrăjmaș suflu cu putere ca să-l depărtez, ca să-l culc jos și să-l biruiesc, căci este scris în Scripturi că Eu, Domnul Iisus Hristos, îl voi birui cu suflarea gurii Mele, cu cuvântul Meu, cu certarea Mea, și îi spun mereu: Du-te, duhule vrăjmaș, du-te de peste pământul și neamul român, căci Domnul locuiește cu tronul cuvântului Său pe acest meleag, iar tu teme-te de suflarea gurii Mele și te depărtează, că vine împărăția cerurilor spre oameni, și se pregătește în cer și pe pământ această slavă și viața veacului ce va să fie, căci Duhul și mireasa Mirelui zic: Vino, vino, Doamne! Amin, amin, amin.

Iar voi, cei veghetori pentru venirea Mea pe pământ cuvânt peste cetatea Mea cu voi, așezați-vă înaintea Mea și deschideți cartea cuvântului Meu ca să-l scrieți în ea și să-l puneți pe cale ori de câte ori glasul Meu vine la voi ca să-l împărțiți și ca să lucreze cuvântul Meu, iar acum voi sta cu voi în sfat și vom așeza masă de praznic sfânt în cetate, căci sunt zile de hram, zile de biruință a lui Hristos prin lucrarea Mea cu voi, când acum treizeci și trei de ani M-am scris pe pământ cu zidirea și pecetluirea grădiniței cuvântului Meu și am ieșit deasupra cu taina lui Dumnezeu din mijlocul neamului român, și voi sta în sfat cu voi și cu poporul cuvântului Meu, cu cel care a fost, cu cel care mai este, și cu cel care se naște și caută sub slava cuvântului Meu și a împlinirilor lui, și de aceea vă dau puteri noi, vă dau ca să pot prin voi, ca să Mă scriu cu voi pe pământ pentru slava care vine, slava Mea de la sfârșit de timp, iar voi sunteți martorii Mei, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu

Mă aplec cu duhul duios și cuprind în ziua aceasta în cuvântul Meu pe toți cei care Mi-au fost, și pe cei care sunt, și pe cei care se nasc acum pentru împărăția Mea în ei și cu ei, pe cei cu nume de popor al cuvântului Meu, poporul care a stat cu Dumnezeu în sfat ceresc pe pământ, după ce Eu, Domnul, am scos în calea lor izvorul Meu de cuvânt, cu care să le fac strigarea, și apoi să se aleagă ei sau nu de partea lui Dumnezeu, luându-și crucea ca fii ai lui Dumnezeu între cei de pe pământ în vremea celor șaptezeci de ani de când Eu, Domnul, vin de la Tatăl ca trimis al Său iarăși, ca să-Mi culeg un popor al Meu pentru zilele slavei Mele, tot mai aproape să sosească ea, și să-l am pe el martor pentru tot ce am cuvântat și am împlinit și împlinesc între cer și pământ din Scripturile împărăției cerurilor, din lucrarea lui Dumnezeu între oameni.

Petrecere sfântă și masă de cuvânt aștern în cetatea cuvântului Meu, căci zilele de amintire cerească grăiesc despre Mine acum în mijlocul unui popor lucrător. E zi de hram în cetate și am cu Mine la masa amintirilor pe cei din cer lucrători cu Mine în mijlocul poporului însoțitor al Meu vreme multă pe pământ cât am stat în mijlocul lui cu slava cuvântului Meu, care cheamă și mângâie și crește și zidește pentru Dumnezeu un popor.

Am de o parte și de alta la masă pe trâmbița Mea, pe Verginica Mea, vasul prin care Mi-am hrănit acest popor scris la masa Mea de cuvânt, și am apoi pe apostolul Andrei și pe cei trei ierarhi, prin care Eu, Domnul, am binecuvântat și am așezat din cer lucrare întărită pe piatră ca să pot să merg însoțit de purtătorii de Dumnezeu, de cei din cer și de cei de pe pământ, și am în amintirea cea de azi pe cei pe care acum treizeci și trei de ani i-am avut martori ai zidirii și pecetluirii grădiniței cuvântului Meu și ai bucuriei acestei împliniri din ziua aceea a cerului pe pământ lucrător.

Cuprind în îmbrățișarea Mea ziua aceea și stau cu ea la pieptul Meu de Păstor. Mă uit pe cale peste anii de după această împlinire și văd vie și adevărată grăirea Mea cea de acum două mii de ani, și care poartă numele de parabola semănătorului.

O, fiilor de atunci și de apoi și de acum, o, fiilor, vă am la masa cea de azi pentru amintiri, fiilor. Ce frumos este cuvântul pe care Eu l-am spus atunci: *«Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa, și pe când el semăna, o parte din sămânță a căzut lângă drum și a fost călcată în picioare și a mâncat-o păsările cerului. O altă parte a căzut pe stâncă, și cum a răsărit s-a uscat căci n-avea umezeală. O altă parte a căzut în mijlocul spinilor, care au crescut odată cu ea și au înecat-o, iar o altă parte a căzut în pământ bun și a crescut și a făcut rod însutit. Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu. Unii au auzit, dar diavolul a luat cuvântul din inima lor ca nu cumva să creadă ei și să fie mântuiți. Alții au primit cu bucurie, dar cuvântul n-a prins rădăcină și au crezut până la o vreme, până ce a venit spre ei ispita ca să-i încerce și au căzut prin ea. Alții au auzit, dar și-au văzut de drum, și s-a înăbușit cuvântul sub grijile vieții și sub plăceri, și n-a ajuns sămânța la coacere, iar alții, pământ bun fiind ei, au auzit cuvântul și l-au ținut într-o inimă bună și curată și au făcut rod întru răbdare»*, o, și de aceea am adăugat atunci și am spus: *«Luați seama la felul cum ascultați cuvântul, căci celui ce are i se va mai da, iar celui ce nu are i se va lua și ce i se pare că are»*.

O, iubiții Mei însoțitori cu care am venit în ziua aceasta cu masă de cuvânt ceresc, suntem martori ai mersului cuvântului Meu și ai celor care au avut parte de această sămânță semănată de Mine acum, la sfârșit de timp. Petrecem amintiri sfinte și ne așezăm în carte cu cuvântul acestor amintiri.

O, ce frumoși sunt și rămân cei ce nu cad, ce frumoși! O, fiu creștin, ce frumoase îți erau inima și iubirea și purtarea când credeai, căci te zidea credința! O, ce urâtă îți este inima, ce urâtă amestecarea din ea, după ce ai pierdut pe îngerul credinței din inimă și ai luat de pe afară pe cele care te-au golit de Dumnezeu și de voia Sa peste viața ta! Pace multă au cei ce iubesc legea Mea și nu se smintesc, așa este scris în Scripturi! Vai de cei ce se smintesc ca să nu mai creadă!

Sminteala aduce despărțire de Dumnezeu.

Se supără omul pe Dumnezeu ca Adam în rai. Au ascultat de glasul cel străin al șarpelui și au călcat peste cuvântul lui Dumnezeu pentru ei și i-a cuprins apoi teama pe cei din rai și s-au gândit să nu spună, ci să se ascundă, o, și s-au ascuns de Dumnezeu, dar nu s-a putut aceasta, căci Dumnezeu i-a strigat ca să audă ei și a zis: *«Adame, unde ești?»*, iar el a răspuns: *«M-am ascuns, căci sunt gol. Am auzit glasul Tău și m-am temut și m-am ascuns»*. O, din pricina neascultării s-au ascuns și au căzut ei apoi de la Dumnezeu.

Am pus la încercare pe cei care au rămas cu Mine prin încercări, și așa Mi-am încercat creștinii care au avut parte de cuvântul Meu din zilele acestea, și mulți s-au poticnit și s-au despărțit de Mine. Acum două mii de ani am poruncit furtunii să bată și să clatine prin valuri tulburi barca ucenicilor Mei ca să Mă pot arăta din mijlocul furtunii venind spre ei pe deasupra apei mării, căci ei nu mai nădăjduiau să scape din valuri, dar Petru și-a pus în lucrare credința că Eu îi voi izbăvi venind, și că nu e vorba de vreo nălucă venirea Mea spre ei peste valuri.

O, fiilor, e primejdioasă îndoiala. Se duce la fund cel ce se încearcă cu acest vrăjmaș, care vine când credința slăbește. Nu trebuie Dumnezeu pus la încercare decât prin credință și prin lucrarea ei, iar altfel se plătește greu acest păcat.

O, de atâtea ori M-am arătat adevărat prin acest cuvânt! De atâtea ori am biruit după planul Meu, iar creștinii uitau și uită! Când dai să uiți, o, nu te clătina degrab, ci mai bine stai cuminte cu răbdare și adu-ți aminte de câte ori M-am dovedit adevărat prin cuvânt împlinit, de câte ori, o, popor nestatornic.

O, măi copil creștin, tot ce faci tu pe pământ prin dorințele tale nu dăinuie această facere, ci doar rămâne ea martor împotriva ta înaintea lui Dumnezeu, Cel neiubit de tine. Împărăția cea cerească însă dăinuie cu toată lucrarea ei și mărturisește ea pentru tine înaintea lui Dumnezeu.

Vă umplu de cuvânt, fiilor. Aceasta este hrana de azi pe masa Mea cu voi. Vă umplu de Duhul Sfânt ca în toată vremea cuvântului Meu de peste cei ce Mi-au fost și Îmi sunt popor. Așa sunt Eu cu ai Mei până la sfârșitul timpului, așa cum Mi-a fost făgăduința cea mare, rostită atunci ucenicilor Mei, căci le-am spus: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului»*, și iată-Mă cu ei mereu la masă de cuvânt și lucrând tot timpul în mijlocul cetății cuvântului Meu aici, pe pământ! Nu înțeleg cei mari. De mari ce se țin că sunt, de aceea nu înțeleg, iar Eu sunt cu cei mici, și care au parte de Dumnezeu peste ei.

O, ce mult am voit să-i am pe toți până la sfârșit, și niciunul să nu piară! Nu Mă strigau, nu Mă căutau, nu Mă mai căutau cei care se lăsau spre despărțire de Dumnezeu și de popor. Aș fi căutat să-i întorc în staul dacă M-ar fi căutat să-i înviorez, să-i despart de necredință și de faptele acestui păcat. Poporul Israel s-a despărțit de

Moise și l-a judecat cu ură, dar el s-a despărțit de Mine, nu de Moise. Poporul de azi s-a despărțit de cei care aveau să le fie sprijinitori din partea Mea, dar acest popor s-a despărțit de Mine, nu de purtătorii Mei. Aș fi ieșit să-i caut, să-i înviorez pentru calea cu Mine, dar n-au căutat să se întoarcă la dragostea cea de la început, și care i-a ajutat atunci spre Dumnezeu.

Mă prinde durere fără de leac pentru cei ce s-au jucat de-a nestatul lângă Dumnezeu. Nu va fi să aibă ei parte să scape de răspunsul pe care-l au de dat lui Dumnezeu pentru părăsirea credinței în cuvântul Meu, și care i-a scos pe ei din păcat când M-au cunoscut în acest cuvânt sfânt.

Dau să-i scot din nepăsare pe mulți, o, că mulți au trecut pe dinaintea tronului cuvântului Meu și s-au răcit apoi, ca unii care au scăpat într-un pustiu și n-au mai dat de pășunea Mea cu flori de rai și iubesc ei pustiul lumii.

Stau și privesc peste toți cei șaptezeci de ani de creștini hrăniți din izvorul Meu de cuvânt, și care zac în nepăsare pentru răspunsul care au să-l dea lui Dumnezeu din dreptul acestui cuvânt. Am așezat o viață dulce și frumoasă pentru cei care rămân și-Mi sunt popor, numai să se fi statornicit ei cu purtarea cea sfântă și dulce între ei și Dumnezeu, între frate și frate, dar duhul îngâmfării și al dorirării de sine, iată-l, îl stâlcește de tot pe creștinul cel fără de minte pentru lucrul cel sfânt al vieții veșnice, care începe cu fiecare zi, cu fiecare răsărit al vieții omului pe pământ. Viață veșnică voiesc să așez prin statul Meu cu un popor al Meu pe pământ, și să vin apoi să îmbrac totul în nestricăciune, precum este scris să lucrez, și să le fie înghițită moartea și s-o înghită pe ea biruința, după Scriptura care grăiește așa.

Nu dau să ia cuvântul la masă cei cu care am venit și stau la masă cu voi aici în cetate, fiilor. Toți vă privesc cu nesaț, toți v-au așteptat și vă așteaptă, îi așteaptă pe cei mici, pe cei din urmă. Zilele amintirilor sfinte ale lucrărilor cuvântului Meu sunt mângâiere mare pentru cei din cer lucrători cu Mine prin lucrarea cuvântului Meu.

Iată, Mă vestesc de la margini la margini și Mi-am trezit vestitorii cei dăruiți de Mine să vestească, iar ei s-au ridicat și Mă așează înaintea oamenilor cu slava cuvântului Meu și au foc în inimi ca să prindă viață vestirea Mea peste mulți. Binecuvântată de mii de ori să fie lucrarea vestirii cuvântului lui Dumnezeu peste pământ și peste multe inimi, căci foc am venit să arunc pe pământ și să se aprindă el în mulți!

O, fiilor, o, fiilor, să crească nădejdea! Să crească puterea iubirii, să crească în mulți credința că Dumnezeu este acest cuvânt și că am venit să Mă împlinesc în mulți! Niciun pas clătinat, ci numai cu Mine în orice pas, și vom lucra și vom pregăti serbare dulce la Maluri, fiilor, și mare va fi frumusețea acestei serbări și rodul ei! Hai cu nădejde! Să se scoale cu credință multă cei care și-au muiat mersul, o, că nu e greu cu Dumnezeu, ci e frumos să ascultăm de glasul Lui și de împlinirile așezate peste viața acestui popor în pregătire pentru slava lui Dumnezeu, care vine pic cu pic, vine și se mărturisește pe sine prin martori.

O, Verginica Mea, o, trâmbița Mea, câtă mângâiere strângi acum din cuvântul Meu de azi, o, câtă! E ziua ta între sfinți, și trebuie să așezi în carte îndemn și să chemi la viață poporul cel înțepenit pe cale. E zi de amintire dulce și cuprinde în ea trei zile: ziua pecetluirii grădiniței cuvântului Meu, apoi ziua apostolului cel întâi chemat, Andrei, și ziua ta de intrare între sfinți, o, trâmbița Mea. Ia trâmbița din mâna îngerului Meu și sună și trezește Duhul ca să-i trezească El pe cei amorțiți!

Sun, Doamne, sun! Sună trâmbița iarăși, sună Verginica peste poporul cel hrănit din cer!

O, împăcați-vă cu Dumnezeu, voi, cei care dați să vă opriți din mers! Nu veți putea să vă ascundeți ca Adam, căci Domnul vă strigă cu șoapta Lui duioasă și vă îndeamnă la lucru sfânt. Se deschid cărțile și se mărturisește prin ele cuvântul lui Dumnezeu care a stat de vorbă cu voi și s-a scris în carte. Căutați să fiți frumoși, o, că vă urâțesc de tot îndoiala și necredința apoi, acest păcat așa de greu peste cei care cad pedepsiți prin el, prin necredință.

Sun, Doamne, sun, că vin zile și împliniri măreațe, proorocite în toată vremea acestei

lucrări de cuvânt că vor veni și se vor arăta cu slavă în cer și pe pământ. Tu ești cel de-al șaptelea înger și vei spune: «Săvârșitu-s-a taina lui Dumnezeu!»*, și apoi toate se vor așeza la dreapta și la stânga, după lucrarea lor.*

Pace peste poporul cuvântului lui Dumnezeu! Pace Ție, Doamne, și împlinirilor Tale mărețe din vremea aceasta, iar suitele de sfinți și de îngeri se poartă cu Tine de la răsărit la apus și înapoi și vestesc cu putere împărăția lui Dumnezeu, căci Domnul vine pe pământ cu împărăția Sa! Amin.

——— Vin și tot vin, și este fericit Tatăl pentru biruința Mea peste timpurile de sub cer, și toate oștirile cerești pregătesc slava Mea cea văzută de la margini la margini curând, curând.

Întăriți-vă duhul și mâinile și picioarele, fiilor mici cu care am rămas și cu care lucrez pentru ziua slavei Mele. Cereți Tatălui, și veți primi de la El în numele Meu și veți împlini voi pe cele venite să se arate. Voi așeza lucrare de ordine pentru frumusețea zilelor de serbare la Maluri și Mă voi scrie în carte cu șaptezeci de ani de cuvânt pe vatra neamului român.

Amin, amin zic vouă: limba cu care cuvintez în vremea aceasta peste pământ este limba cu care Dumnezeu și omul și toată facerea au grăit la început, și apoi în rai, și așa se unesc începutul cu sfârșitul, căci vine începutul pe pământ, și iarăși începe Dumnezeu, și totul ca la început, și are ca început pământul și poporul român, totul ca la început, și iarăși prin cuvânt.

La început a fost cuvântul, și cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era cuvântul și toate prin cuvânt s-au făcut, iar acum, la sfârșit, iarăși începe Dumnezeu, și începe ca la început, și numele Lui se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu.* Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae

Sunt îmbrăcat în haina milei. Sunt Fiul Tatălui Savaot, sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul Tatălui, și grăiesc peste pământ deasupra neamului român și țin de marginile acestui meleag cu toate puterile și oștirile cerești și cu toți strămbunii cei sfinți ai acestui neam, căci atunci când nimeni nu mai poate, poate Dumnezeu, pot cei din cer.

O, țara Mea de azi, nu mai pot să nu-ți grăiesc de deasupra ta tot timpul, căci tu nu mai poți pentru tine, și iată, când tu nu mai poți, pot Eu, chiar dacă nu se dau bătuți cei ce te țin îngenuncheată pentru pofta lor de putere și de bani, căci trufia, acest demon ascuns în om îi mână spre duhul prostiei și al doririlor trecătoare pe cei care nu se pot ascunde sub fața binelui și a dreptății ca să nu fie ei citiți ca slujitori ai trufiei, dar Eu, Domnul, sunt pe urma lor și le întorc planurile și dau să-i rușinez, numai că odată cu aceasta dau să am grijă de tine, țara Mea de azi, că la tine Mă trimite tot cuvântul ceresc acum, la sfârșit de timp. Suflu peste tine ca să simți duhul și sprijinul cel din cer, căci tu acum te zbați ca peștele pe mal, dar Eu te țin în Duhul Meu fără ca tu să știi, o, că nu pot să te las în vremea ta de neputință. Ești scrisă în Scripturi cu nume mare. Țara strălucirii este numele tău, căci Tatăl Savaot te-a descoperit proorocilor prin acest nume măreț, iar ei au scris de la Dumnezeu lucrarea Mea și a ta din zilele acestea, și sunt mulți între cei de la vârfuri care pricep și știu aceasta prin suflarea și descoperirea cea de la Dumnezeu, ca să le fie mare uimirea când Eu, Domnul, voi trage pânza de tristețe de pe fața ta și-ți voi descoperi frumusețea și podoabele cele pentru tine păstrate în Tatăl încă de la începutul facerii, căci pământul tău a fost primul petec de uscat ieșit din ape la facerea lumii și vorbeam cu Tatăl pe pământul tău ca să facem om după chipul și asemănarea Noastră și am luat apoi din lutul tău și am zidit trupul omului, l-am zidit cu mâna și i-am dat viață din viața Mea suflând peste el și s-a făcut omul ființă vie, o, și nu poate Dumnezeu uita această iubire, iubirea cea de la început a lui Dumnezeu, și iată, ești și acum, la sfârșit de timp, și se leagă începutul cu sfârșitul pe meleagul tău și grăiește Dumnezeu cu tine ca la început când te-a zidit și te-a făcut frumoasă să fii și te-a înzestrat cu graiul Său la facerea ta, și iată, în același grai și

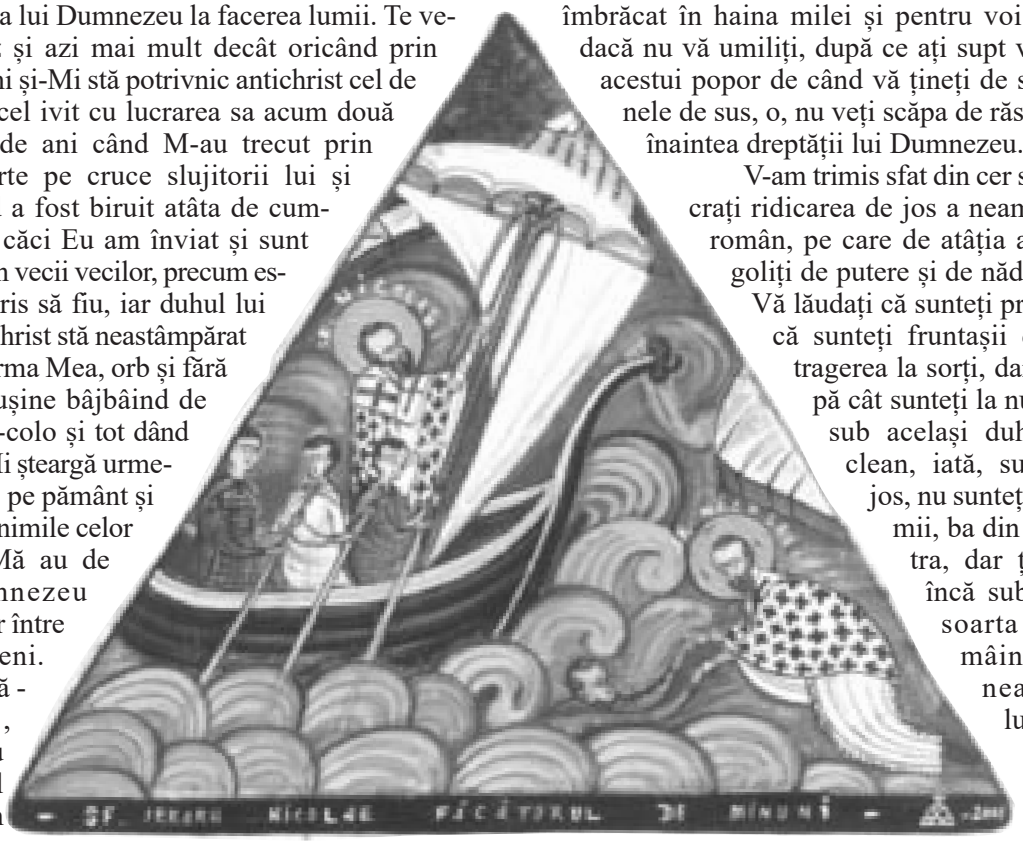
limbă grăiește Dumnezeu peste pământ acum, căci limba ta este limba lui Dumnezeu la facerea lumii, iar Eu, Domnul, îți spun această taină ca să descopăr peste tot și să se audă peste pământ grăirea lui Dumnezeu și limba cu care Se împarte peste pământ de la margini la margini ca să audă popoarele venirea Mea, cuvântul care izvorăște din tronul lui Dumnezeu pe limba neamului român.

O, pace ție, țara Mea de azi! Te cuprind în cuvântul Meu din anul 1955 și până azi, și Mă scriu curând curând pe meleagul tău cu șaptezeci de ani de cuvânt, iar cartea aceasta se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu* și stă ea mărturie a întoarcerii Mele de la Tatăl la oameni pe plaiul poporului român.

Te-am vegheat mereu, te-am scos de sub povară și de sub apăsarea dușmană ori de câte ori dădea ispita să te biruiască. Ești cea de la început și ești țara Mea de azi și de aceea stau deasupra ta și grăiesc peste pământ pe limba ta, limba lui Dumnezeu la facerea lumii. Te veghez și azi mai mult decât oricând prin vremi și-Mi stă potrivnic antichrist cel de azi, cel ivit cu lucrarea sa acum două mii de ani când M-au trecut prin moarte pe cruce slujitorii lui și când a fost biruit atâta de cumplit, căci Eu am înviat și sunt viu în vecii vecilor, precum este scris să fiu, iar duhul lui antichrist stă neastâmpărat pe urma Mea, orb și fără de rușine bâjbâind de colo-colo și tot dând să-Mi șteargă urmele de pe pământ și din inimile celor ce Mă au de Dumnezeu al lor între oameni. Iată-Mă, stau cu el în luptă cu sabie ascuțită și tai tot timpul atacul dinspre el și stau de veghe pe urmele lui, căci a venit vremea să-l scot la iveală și să-i descopăr fața cea ascunsă și duhul cel fățarnic, căci dă să lucreze cu împrumutatul când vede că omul caută după Dumnezeu, după scăparea cea din cer, o, și nu poate antichrist birui nici cu fățărnicia că el este cu Dumnezeu ca să-i câștige lui pe cei ce merg cu Mine pe cale, dar fiindcă este atâta de fricos și de amenințat, stă în luptă cu armată ascunsă, dar îl vestesc că oștirile cerești fără de număr însoțesc pe Fiul lui Dumnezeu, Care vine și stă în luptă cu fiara precum este scris, și împlinește scripturile biruitorilor fiarei și Se slăvește Domnul pe vatra neamului român, pe care Își așează în carte cuvântul prin care-Și mărturisește venirea și lucrarea Sa.

Amin, amin zic vouă, celor ce încă țineți în genunchi și sub povară țara și neamul român, aplecați-vă sub duhul dreptății lucrurilor și lăsați țara să se ridice și să-și vindece ranele! Sunt îmbrăcat în haina milei și pentru voi, dar dacă nu vă umiliți, după ce ați supt vlaga acestui popor de când vă țineți de scaunele de sus, o, nu veți scăpa de răspuns înaintea dreptății lui Dumnezeu.

V-am trimis sfat din cer să lucrați ridicarea de jos a neamului român, pe care de atâția ani îl goliți de putere și de nădejde. Vă lăudați că sunteți primii, că sunteți fruntașii după tragerea la sorți, dar după cât sunteți la număr sub același duh viclean, iată, sunteți jos, nu sunteți primii, ba din contra, dar țineți încă sub voi soarta de mâine a neamului român și s-a

întâmplat durere, că au intrat la masa sfatului țării oameni primejdioși, tocmindu-și alegători ca să pătrundă aceștia pe scaunele țării, și iată, din pricina voastră a fost rușinată și lovită țara și a fost îngenuncheat neamul român, iar acum stați tot voi, vreți tot voi, o, și nu dați să vă luați vina, și de aceea e greoaie ridicarea pe picioare a neamului român, căci pe cei înțelepți îi tot lăsați în lături, iar voi nu aveți înțelepciune, de vreme ce vă hrăniți cu lăcomia de a fi în față. Așadar, dacă nu vă veți apleca sfatului din cer vă veți pierde locurile pe care stați de la voi dorire și zbatere, căci nu sunteți voi cei care să faceți bine acestui neam, care a tot picat în jos din pricina voastră de când voi stați peste el ca să nu pierdeți locurile de sus.

Iară și iară vin spre voi și vă îndemn spre aplecare. Stau deasupra cu strămbunii cei sfinţi ai neamului român şi care lucrează de sus pentru vindecarea ranelor acestui neam.

E veghe cerească peste tot pe pământul român. Se luptă deasupra oştirile cereşti pentru ridicarea şi slava acestui neam. Când cei de pe pământ nu vor, vin cei din cer şi pot ei, poate Dumnezeu şi oştile de sfinţi, iar ispita se va stinge căci poate Dumnezeu. Amin.

În zi de praznic sfânt pentru ierarhul Nicolae am grăit iar şi iar cuvântul Meu deasupra pământului român şi a fost aşezat în cartea sa.

Pace ţie, neam român! Grăirea Mea cea pentru tine stă mereu deasupra ta şi te veghează şi dă în lături piedicile şi merge Domnul şi biruieşte prin cuvânt şi prin puterea Sa, numai să-Mi fie scris cuvântul.

O, merge Domnul, merge și lucrează cu cuvântul. Mergi și tu, popor al cuvântului Meu, mergi și mărturisește cuvântul Meu acolo unde el este trimis, căci tu Îmi ești martor.

Mergeți, fiilor din cetate, mergeți cu vestea nașterii Domnului și mângâiați din partea Mea pe cei care vă iubesc pe voi pentru numele Meu de peste voi. Mergeți cântând colinde și bucurați din poartă în poartă inimile celor ce vă așteaptă în cete-cete cu vestea nașterii Mele. Vă trimit să împărțiți bucurii și nădejde și vă sprijin în mersul Meu cu voi și Mă arăt cu voi cu slavă, iar voi aveți grijă să fiți frumoșii Mei cei ascultători, căci ascultarea înseamnă crucea cu care voi urmați pe Domnul, precum este scris, căci am scris pentru cei cu care voi fi și voi lucra și le-am spus: *«Cel ce voiește să vină după Mine să se lepede de sine și să-și ia crucea și să-Mi urmeze»*, o, și cine este cel care Mă urmează dacă nu cel care îmbrățișează ascultarea cu care el merge după Mine cu cruce, căci fără cruce nu poate nimeni să rămână cu Dumnezeu, iar crucea înseamnă ascultare, o, fiilor, și înseamnă fiii lui Dumnezeu care-Mi dau Mie viață peste viața lor și care Mă au de Dumnezeu al lor.

Binecuvântată să fie ieșirea voastră cu vestea nașterii Mele, fiilor! Gătiți-vă frumos, căci voi împărțiți mângâierea Mea, iar Eu și sfinții Mei, Eu și oștirile cerești vă privim de deasupra, vă facem loc și mers și Ne mângâiem de la voi.

Fiți tot o mângâiere între voi, și peste pământ, fiilor! Așezați-vă înaintea Mea mereu, mereu și cereți biruința Mielului lui Dumnezeu să vină, căci este scris să vină ea.

Pace vouă! Cu pace să lucrați și să umblați și să-L împărțiți pe Dumnezeu! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, purtați cuvântul Meu, purtați cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, o, fiilor! Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon

Deschideți Domnului, fiilor străjeri pentru intrarea Mea în cetatea cuvântului Meu din vremea Mea cu voi! Mărturisesc slava cerească însoțitoare Mie când Îmi fac coborârea ca să-Mi așez cuvântul în cartea Mea cu voi.

Pace vouă, o, fiilor! Duhul mângâierii Îmi dă putere, dar și vouă vă dă ca să vin cuvânt la voi și ca să stați voi înaintea Mea și să Mă primiți ca să fiu pe pământ cuvânt. Frumusețea cerească de deasupra cetății Mele cu voi ori de câte ori Mă adun cu sfinții și cu voi la masă de cuvânt în cetate, această măreție poartă în ea slava care va să se arate peste pământ curând, curând, spre mărturia lucrării Mele cu voi, că vine nașterea din nou a lumii și vă am martori acum, așa cum

îi am martori ai Mei pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, și care Mi-au purtat mărturia peste timp până azi, că iată, nu s-a mai oprit vestirea Evangheliei Mele și merge ea fără de oprire și grăbește Scriptura care spune că odată cu vestirea de la margini la margini a Evangheliei Mele se grăbește și sfârșitul celor zidite de omul care-și tot obosește ființa pentru cele ce nu vor rămâne înaintea nașterii din nou a lumii, căci cu voi aduce Domnul pe pământ această împlinire și-Mi sunteți martori, fiilor.

Pace vouă iar și iar, fiilor! Peste pământ se pomenește praznicul nașterii Mele de acum două mii de ani, dar care a fost dat mai înapoi de la locul lui din vreme, căci e omul stăpân pe pământ, iar omul este potrivnicul Meu de șapte mii de ani, și numai cei care au de la Dumnezeu harul să cunoască și să creadă, numai aceia văd și înțeleg lupta duhului potrivnic față în față cu Dumnezeu, ca și acum o sută de ani când a lovit crunt în taina bisericii străbune și s-au scos atunci din calendar locul și timpul sărbătorilor cerești și au rămas toate strâmbe apoi, și tot așa merg și azi, căci omul fățarnic are ce are cu taina lui Dumnezeu, cu biserica lăsată de Mine pe pământ acum două mii de ani ca început al împărăției lui Dumnezeu, și pentru care s-a scris atunci prin Scripturi glasul celui ce strigă: *«Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor, împărăția lui Dumnezeu!»*

Am cu voi și prin voi împărăția Mea și lucrarea ei, fiilor. Cei care n-au înțeles pe Dumnezeu din pricina lipsei harului de sus, aceia nu s-au dat Mie împărăție, căci nu s-au putut lipsi de sine ca să rămână cu Mine până la sfârșit. O, de ar fi ei judecați ca unii neînțelepți! Aceasta însă nu se va putea, pentru că judecata e după fapte, așa este scris. Faptele bune și faptele rele vor fi de partea sau împotriva fiecăruia dintre cei ce au aflat și au crezut de la Dumnezeu și au rămas sau nu apoi împărăție a lui Dumnezeu pe pământ.

O, fiilor, mare și nestăvilită Îmi este dorința să grăiesc peste pământ cuvântul Meu. Sunt plin de cuvânt, iar cuvântul Meu se naște de pe pământ și din cer, odată cu cele ce vin și rămân pentru sau împotriva fiecăruia dintre oameni, odată cu cele ce vin și trec, dar rămase scrise că au fost și că au trecut ca părerea și rămâne fapta și mărturisește ea.

Am așezat pe pământ deșteptare nouă peste oameni, ca să pot să fiu drept față de judecata lucrurilor și faptelor. Lucrez și azi, pentru ca să se deștepte cât mai mulți, dar duhul cel potrivnic al omului antichrist își desfășoară otrava sa din plin peste fiii oamenilor și ține rob neamul omenesc și îndeletnicirile lui. Numai cei ce se apleacă să-și lucreze umilință, numai aceia au de la Dumnezeu trezirea și prilejul să vadă că Dumnezeu este și cheamă și înțelepțește spre umilință de duh pe cei ce rămân, căci numai Dumnezeu va rămâne, El și moștenitorii Lui, El și martorii Lui, o, și câți ar vrea cei dintre care au pierdut calea Mea cea de azi cu poporul cel hrănit din cer, câți ar vrea iarăși să mărturisească adevărul venirii Mele pe pământ cuvânt în vremea aceasta când Eu, Domnul, lucrez din greu cu toate puterile cerești să-Mi zidesc Mie un popor și să-l am al Meu înaintea Tatălui, acum, când se apropie să spun și să scriu: *«Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Cine este nedrept, să nedreptățească pe mai departe. Cine este spurcat, să se spurce încă. Cine este drept, să facă mai departe dreptate. Cine este sfânt, să se sfințească încă. Eu vin curând, iar plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după cum este fapta lui, și fericiți sunt cei ce-și spală veșmintele lor ca să aibă parte și stăpânire peste pomul vieții, și prin porți să intre în cetate, iar afară câinii și vrăjitorii și desfrânații și ucigașii și cei ce se închină la idoli și toți cei care lucrează și iubesc minciuna!»*, și am adus acum să fie scrisă iarăși această Scriptură, și pe care nimeni n-o mai deschide și n-o mai citește ca să ia din ea viață și înviere și stăruință sfântă pentru cele ce vor rămâne și vor despărți binele de rău, credința de necredință, și fiecare va primi după cum este fapta lui.

O, fiilor, trece omul, căci nu vrea să rămână. Numai Eu nu trec, și îi spun omului aceasta. O, dar cum să-i spun dacă el are ale sale, cu care se îndeletnicește? Numai la voi, numai cu voi sunt viu și mărturisitor, și rup de pe masă de la voi și dau să împart din Duhul Meu peste tot, doar-doar va mai avea loc bun de rodire să-

mânța Mea, că iată vremea Semănătorului Care Își seamănă sămânța Sa! Lucrarea cuvântului Meu este această sămânță, pe care Eu, Domnul, o las peste pământ cu voi. Duhul cel potrivnic însă se vede amenințat și iese și el cu ale sale la arătare, iese cu multul, nu ca Mine în taină, iese și așează înaintea omului marfa lui, momeala cu care farmecă pe cei de pe pământ, căci cine nu ascultă de cuvântul lui Dumnezeu și nu se supune cu credință și iubire, unul ca acela este uns de puterea farmecelor și descântecelor cu care duhul rău îi îndeletnicește pe oameni ca să le lucreze pe acestea și să le arunce unii asupra altora, căci omul îngâmfat își merită rodul îngâmfării și vine peste el acest rod amar și îi înfășoară mintea și voința și face omul voia diavolului, o, și așa pățesc toți cei care nu caută după Mine în toată clipa ca să-i păzesc pe ei de cel rău, de diavolul să-i feresc.

Am cu sărbătoarea lui între sfinți pe ierarhul Spiridon, pe mărturisitorul Meu înaintea celor care căutau cu orice preț să răstoarne cumva adevărul cel despre Dumnezeu, Cel mărturisit de sfinți, căci cei care căutau să-l biruiască pe arhiereul Spiridon erau așa de pământești de nu puteau să se uite și în sus la Dumnezeu, dar se dădeau ei slujitori ai lui Dumnezeu și doreau să fie ei sfinții Mei. Eu însă aveam între ei pe cel ce-Mi slujea Mie, și nu luișI, și M-am slăvit prin el înaintea necredincioșilor îmbrăcați arhierei pentru slujire la altar, o, și așa îi povățuiesc Eu, Domnul, pe cei care au ochi de văzut cu ei, și urechi de auzit cu ele, iar pe cei care nu au, o, nu Mă pot da lor, căci nu Mă văd și nu Mă aud, și rămân aceștia cu vrăjmașii.

Grăiesc cu voi, că nu mai am cu cine, fiilor. Grăiesc cu voi, căci sunt îndurerat. Caut mângâiere, și nu găsesc, căci omul este mângâierea Mea, că de aceea l-am zidit, și l-am dorit asemenea Mie să fie, duios și blând, smerit și mângâietor. O, fiilor, căutați să-Mi pătrundeți suspinul, măi fiilor. Mă mângâi când vi-l pot mărturisi. Îmi lipsește mângâierea, Îmi lipsește omul. Pentru el am făcut toată facerea la început. Pentru el am venit iarăși pe pământ acum două mii de ani și am fost pus pe cruce pentru el. O, pentru el și acum vin. Cercetez pământul a treia oară și fac aceasta cu cuvântul venirii Mele. Cuvântul cel din zilele Mele cu voi sunt Eu, și trebuie să vin și am venit, și este scris în Scripturi că numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*. O, cum de nu citesc măcar cei înțelepți, măcar ei să citească atent, ca să înțeleagă dacă citesc. Nimeni nu poate să sprijine grăirea Mea cea de la sfârșit de timp, cea de azi, nimeni, decât cei ce Mă găsesc în Scripturi cu această venire, dar cine este cel care mai citește și să și înțeleagă? Îmi stă împotrivă îngâmfarea omului, care trece din pricina duhului îngâmfării.

Caut spre cei mari prin duhul umilinței de duh. O, ce durere! Lumea se distrează în zile de amintire a lui Dumnezeu pe pământ. Am dat ploaie pe pământ ca să mai opresc dezmățul din zilele care amintesc pe Dumnezeu oamenilor. Trimit acum ploaia în cămările ei ca să ies cu voi între oameni și ca să Mă mărturisesc lor prin voi, o, fiilor. Mă doare că nu au rămas cu Mine cei cărora le-am dat din cer atâta vre-

me și i-am crescut și i-am ținut în dragostea Mea șaptezeci de ani de mers al Meu cuvânt peste pământ. Au venit spre izvorul Meu mulți, și tot atâția M-au și părăsit. O, de ce, oare, a fost să fie așa? Cine ar putea să-Mi spună și să grăiască cu Mine despre această durere? Mă mângâi de ea când o mărturisesc. Eu pe pământul român am așezat această lumină cerească și stau cu ea înaintea oamenilor ca să vadă ei pe Dumnezeu și să se aleagă Lui.

Aș grăi și mai puțin, ca să nu-l plictisesc pe omul cel grăbit pentru sine, o, și aș grăi și mai mult decât grăiesc, ca să-l îmbrac în înțelepciunea iubirii de Dumnezeu pe om, căci i-am spus: *«Să-L iubești pe Dumnezeu din toată ființa, și din duhul și trupul tău, și apoi pe aproapele tău, și numai apoi pe tine însuți, omule».* O, de aceea aș grăi mult și tot mai mult, căci Eu sunt iubire, și despre iubire dau să-i grăiesc omului. Eu sunt iubirea cea de la început și iau din ea la sfârșit și o semăn pe pământ bob cu bob, cuvânt cu cuvânt, și dacă vine secerișul, să am și Eu ce secera, nu numai satana, care Mi-a înăbușit sămânța cu neghina lui.

Binecuvintez ieșirea voastră cu duhul mângâierii cu care vă trimit în mijlocul oamenilor, o, fiilor! Aștept cu tot cerul să vină ziua cea slăvită ca să deschidem grădina de la Maluri și să pot mărturisi calea Mea cea de șaptezeci de ani și tot ce am cuvântat și am pregătit prin cuvânt, ca să fie arătată truda Mea și mărturisitorii de lângă Mine, și cu care M-am sprijinit de pe pământ în vremea aceasta când plâng cu cuvântul, o, fiilor.

Vine vremea mângâierii, vine, și a venit și vine! Am spus acum două mii de ani ucenicilor Mei că voi fi cu ei până la sfârșitul timpului. Îi iau cu Mine pe ei și pe cei care au ieșit din ei lucrători cu Dumnezeu, și Mă arăt la sfârșit în soborul lor și între voi, fiilor, iar cetatea Mea cu voi e popasul Meu și al sfinților Mei pe pământ.

O, Mi-e dor de România cea de la început, cea din zilele facerii, când pe acest petec de pământ grăiam și împlineam și toate veneau spre vedere. O, cum să nu grăiesc iar de pe acest meleag ca să vină spre vedere cele rostite de Mine? Noi le facem pe toate, așa este scris. Noul Ierusalim este această țară și numele ei cel nou, precum este scris în Scripturi, numai să deschidă omul cartea și să citească în ea cu Dumnezeu, nu singur, căci vai celui ce lucrează de capul lui pe pământ, vai!

O, fiilor, așa sărbătoresc Eu cu sfinții, așa, grăindu-vă la masa Mea cu voi și cu ei, iar ei se mângâie și așteaptă clipa nedespărțirii dintre pământ și cer, și ce frumos va fi, ce frumos, fiilor!

Hai, că vă doare, hai, că sunteți plăpânzi, iar apăsarea cu care Mă las peste voi vă apasă trupul cel plăpând de om, fiilor! O, hai, că trebuie să vă întăriți unii pe alții și să pregătiți frumos și slăvit arătarea Mea cu voi între oameni, fiilor!

Fiți pilda împărăției lui Dumnezeu între cer și pământ, că voiesc să se îndrăgostească lumea cea rătăcită și să-L caute pe Dumnezeu și mângâierea cea de la El, fiilor, și, în sfârșit, fiți și rămâneți ai Mei, fiți după chipul și asemănarea Mea, și pentru care fiecare va fi să lucrați mult și mereu, mult, fiilor, mult, că multă este și venirea Mea la voi, și de la voi se mângâie sfinții, care M-au urmat cu viața lor pe pământ, și care, iată, vă așteaptă, îi așteaptă pe cei din urmă, pe voi vă așteaptă, pe voi, o, fiilor, pe voi.

Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2024

Fundaţia Sfânta Virginia - Sărbătoarea Crăciunului în oraşul Pucioasa - 2024

